

νὰ ταῖς φέρουν εἰς τὴν γῆν καὶ μὲ ἴδιον τρόπον ἐκεῖ, ὅπου ἔφεραν ταῖς ἄλλαις πέντε κασέλαις μὲ μάρμαρα, ὅπου τοὺς ἔβγαλαν ταῖς ἀπερασμέναις. Καὶ περιπλέον, ὅσον ἡμπορεῖ νὰ εἶναι δυνατόν, νὰ βγάλουν ταῖς γούμεναις μὲ ταῖς ὁποίαις εἶναι ἱμπραγάδο τὸ καράβι, τὴν ἄγκορα τοῦ αὐτοῦ καραβίου, τὰ κατάρτια του, δύο κανόνια μπρούντζινα ὅπου εἶναι εἰς τὴν στίβα, καὶ τὴν κασέλα μὲ ἄσπρο ξύλο, ὅπου ἐξ ἀρχῆς τοὺς ἐδόθη εἰς νότα, καὶ διὰ τέλειαν πληρωμὴν τοῦ κόπου τους, ἀφ' οὗ τελειωθῇ τὸ αὐτὸ ρικούπερο, καὶ διὰ ταῖς ζημίαις καὶ χασομέρια ὅπου ἔλαβαν τώρα μῆνες ἐπτά, ἐπειδὴ καὶ ὁμολογοῦν πὺς ἔλαβαν τὴν ζωοτροφὴν τους ἀπὸ τὸν ἄνωθεν Ἀφέντη Βίτζε Κόνσολον, ὑπόσχεται ὁ ἴδιος νὰ τοὺς δώσῃ καὶ τόσαις καμπιάλαις διὰ Ἀθήνα πρὸς τὸν Κύριον Σπυρίδωνα Χωματιανὸ Λογοθέτη, ἀγγέντε Βρεταννικόν, πρὸς γρόσια 400 τὴν κάθε κασέλα τὰ μάρμαρα, ὅπου οἱ δεκατρεῖς δίνουν γρόσια 5200. Καὶ μὲ αὐτὰ νὰ ἀκούεται ἐνωμένη ἡ τέλεια πληρωμὴ τους καὶ διὰ ταῖς γούμεναις, ἄγκορα, κανόνια, κατάρτια καὶ κασέλα ἄσπρου ξύλου, χωρὶς κανένα ἄλλο βάρος τοῦ αὐτοῦ Ἀφέντη Βίτζε Κονσόλου, παρὰ μόνον μὲ καμπιάλες, ὡς ἄνωθεν, νὰ τοὺς δίνῃ ἕτερα γρόσια ἑκατὸν πενήντα, διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς βαρκὸς τους καὶ διὰ ταῖς ζημίαις, ὅπου τοὺς ἀκολούθησαν καὶ ἔσπασαν δύο μολινέλα καὶ διὰ ὅσαις ἄλλαις ἤθελε τοὺς ἀκολουθήσῃ. Ὑπόσχονται προσέτι οἱ αὐτοὶ βουτηχτάδες νὰ ἐνεργήσουν ὅχι μόνον τὰ ἄνωθεν, μὲ ὅλην τὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἐμπιστοσύνην, ὑποτασσόμενοι εἰς τὰ ὅρδινε τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη Κονσόλου, ἀλλὰ νὰ πασχίσουν νὰ βγάλουν χωρὶς δόλον καὶ ὅ,τι ἄλλο πρᾶγμα ἡμπορέσουν ἀπὸ τὸ αὐτὸ βουλισμένο καράβι ἢ ἀπὸ τὰ ξύλα του, χάλκωμα, καρφία καὶ κάθε ἄλλο κανένα ἐβγάλοντας καὶ νὰ τὸ φέρουν μὲ τὴν βάρκα τους μέσα εἰς τὸ πόρτο, ἀποθέτοντάς τό εἰς τὸ μαγαζὶ τοῦ κυρ-Στάθη, καὶ ἀπὸ αὐτά, ἀφ' οὗ τελειώσῃ τὸ ρικούπερο, τοὺς ἀσενιάρει ὁ ἀφέντης Βίτζε Κόνσολος νὰ λαβαίνουν κατὰ τὴν συνήθειαν διὰ τέλειαν πληρωμὴν τους τὸ τρίτον μὲ ξετίμωσιν. Τόσον ἐσυμφώνησαν, ὑποχρεωνόμενοι γενικῶς διὰ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ παρόντος εἰς ὅλα καὶ κάθε του μέρος, καὶ ὑπογράφουν, ὅσοι ἡξεύρουν καὶ διὰ τοὺς ἄλλους, ὅπου δὲν ξεύρουν νὰ γράφουν ...».

676

1802-1825. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά καὶ διοικητικά ἐγγράφα. Ἅγιος Πέτρος, Βυτίνα, Λάστα, Παλούμπα, Τριπολιτσά, Ψάρι (Αρκαδία), Αναζήρι, Ανδρίτσaina (Ηλεία), Ανδρούσα (Μεσσηνία), Αθήνα, Ναύπλιο.
Σ. Τσοτσόροϋς, *Οικονομικοὶ καὶ κοινωνικοὶ μηχανισμοὶ στον ορεινὸν χώρο. Γορτυνία (1715-1828)*, Αθήνα 1986, σ. 289-298, αρ. 1-12.

677

1802-1876. Κοινοτικά καὶ ιδιωτικά δικαιοπρακτικά ἐγγράφα. Ἅγιος Γεώργιος (Μαγνησία).
Κ. Λιάπηϋ, *Ο «μεγάλος» Αἰ-Γιώργης του Πηλίου*, Βόλος 1994, σ. 458-463, 471-488.